

te držim, da to postupanje nije bilo s neznanja, pa to očituje i ista misao nadpisa; al svakako hoćelo se osobite pažnje i kine, da ga se pročita, te se baš veselim, da sam uspio, navlastito s toga, da zadovoljim mnoge rodoljube, koji su me više puta pitali o tomu nadpisu. Uz ostalo držim, da je nadpis prastar.

Vid Vuletić-Vukasović.

Rimski nadpisi u Rami.

Dne 30 kolovoza 1860 prečast. O. Filip Kunić javi pismom društvu za jugosl. poviest i starine u Zagrebu, da je bio u Rami, i da je opazio dva nadpisa rimska na pločah izkopanih u razvalinah stare crkve ramske sdružene sa samostanom posvećenim uznešenju B. D. Marije. Veli, da su ploče od mehčkoga kamena, duge od prilike četiri noge a primjerno široke. Putujući onud na brzo, opazio je nadpise, te mu jih ondješnji župnik (O. P. Vuičić) snimio.

Dva su komada od jedne ploče uzidana pod hambar. Jedan komad leži mal ne sasvim u zidu, na drugom pako vide se sljedeća slova:

IMAI
ΓΑΓ·
RVMLII
SIBI
*poste*RISQVE

Drugi nadpis bio bi ovako:

VERINI
LINA E
CARIS
DEFVN
ANNO
SE VIVO
LIBE

Veli dalje, da su na pločah urezani znakovi loze; da se je u grobovih našao ogromau ljudski zub i hrbtina od izvanredne veličine, odnesena u Prozor, trgovište i glavno mjesto ramskoga okružja, te »i jedan vojnik rimski, vas oklopljen u srebrene nje-kakve šibke, s kalpakom od mjeda s granama srebrenim i pozlaćenim, što su takodjer ondašnji i ondješnji Turci u Prozor odnjeli«. Kaže napokon, da je uzidan bio u kuću župnikovu kamen, koj je imao kao ures pročelje crkve, ali sa uresom u zidu okrenutim.

S. L.